

dag også er i stand til at vurdere, hvilke licenser der er interessante ud fra et forretningsmæssigt synspunkt, og hvilke der er mindre interessante.

Det var det, det gik ud på.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg siger tak for indlæggene her i anden omgang. Jeg vil sige til hr. Kim Behnke, at min forsigtighed nu er blevet belønnet. Jeg inkluderede ikke hr. Kim Behnke i den enighed, der i øvrigt hersker mellem alle partier om målsætningen i »Energiplan 2000« om reduktion af CO₂ med 20 pct. i 2005. Fremskridtspartiet er på dette punkt som på så mange andre et af Folketingets mest konsekvente partier.

Japan, sagde hr. Kim Behnke, kan kun forklares gennem skattelovgivningen; det tror jeg er meget svært. Jeg tror, at forklaringen er den, at Japan ad den hårde vej har måttet gennemføre nogle omstillinger, som har gjort deres industri overordentlig konkurrencedygtig.

Der ligger i min analyse imidlertid ikke, at man uden videre forbedrer konkurrenceevnen, fordi man forøger energipriserne. Det ligger der ikke i det. Jeg sagde bare, at man har et mere sammensat forhold, end man umiddelbart skulle tro, og det er analyseret godt i mange internationale undersøgelser. Regeringen lægger jo som bekendt afgørende vægt på, at konkurrenceevnen ikke forringes i forbindelse med reduktionen med de 20 pct.

Så takker jeg fru Eva Møller for tilliden. Det tror jeg egentlig er den flotteste tillids erklæring, jeg har hørt rettet til en socialdemokratisk politiker. Det vil jeg gerne sige tak for og ikke ødelægge det smukke indtryk ved at kommentere det yderligere.

Så vil jeg kun til hr. Hansen-Nord og hr. Kim Behnke sige, at vi jo havde en debat for nylig om Nordsøen. Vi anerkender det arbejde, der foregår derude, og vi glæder os over resultatet af fjerde udbudsrunde.

Energiredegørelsen var ganske rigtigt koncentreret om opfyldelsen af »Energiplan 2000«, men det er indlysende, at ud fra et forsynings-sikkerhedsmæssigt synspunkt – og jeg havde nær sagt også ud fra et betalingsbalancemæssigt synspunkt – er det af afgørende betydning, at Nordsøaktiviteterne foregår på den måde, de gør. Vores forsyninger med naturgas, som jo er en væsentlig del – også miljøpolitisk set – af energipolitikken, hænger også sammen med dette, så det vil jeg meget gerne tage med her ved denne lejlighed og så endnu en gang sige

ordførerne tak for de mange gode indlæg, vi har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til miljø- og energiministeren:
»Hvilke initiativer agter regeringen på baggrund af miljø- og energiministerens energipolitiske redegørelse at iværksætte i 1995 for at opfylde de opstillede mål for CO₂-reduktion i år 2005?«

Af Anni Svanholt (SF) og Steen Gade (SF).
(Forespørgslen anmeldt 25/1 95. Fremme af forespørgslen vedtaget 31/1 95).

Begrundelse

Anni Svanholt (SF):

Jeg skal på SF's vegne kort motivere forespørgslen. Vi har naturligvis haft en god del af diskussionen om disse vigtige spørgsmål her under redegørelsesdebatten. Vi har da også kunnet konstatere, at næsten alle partier står bag målsætningerne i »Energiplan 2000«.

Men efter SF's opfattelse ville det være forkert i et så vigtigt spørgsmål, hvis der ikke blev angivet nogle retningslinjer for, hvorledes det nu skal følges op, altså hvilke konkrete initiativer der skal tages med henblik på opfølgningen. Det er og bliver jo det helt centrale, og det er også dér, der er politisk uenighed.

Det er baggrunden for forespørgslen.

Besvarelse

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

På baggrund af den debat, vi har haft i dag om den energipolitiske redegørelse, mener jeg nok, at der er sikkerhed for, at Folketinget bakker op om den danske målsætning om en 20 pct.'s reduktion af CO₂-emissionen i år 2005 i forhold til niveauet i 1988.

Derfor mener jeg også, at der bør være sikkerhed for, at Folketingets partier er villige til at bakke op om de nødvendige initiativer.